

Analytické myšlení, které jsem si odnesl ze školy, je i v jiných oborech k nezaplacení

19.7.2023 - | Vysoká škola báňská - Technická univerzita Ostrava

VŠB - Technická univerzita Ostrava je vaše Alma mater. Proč jste si pro svá studia vybral právě tuto univerzitu?

Zajímala vás strojařina odmalička, nebo jste vybíral čistě podle předmětů?

Při výběru ideální VŠ pro mě osobně byly zásadní asi dvě věci. Nechtěl jsem jít z Ostravy, protože od poměrně raného věku hraju v cimbálové muzice a ta by jaksí bez cimbalisty asi těžko fungovala. Chtěl jsem dělat něco, co by mě bavilo a bylo také v našem regionu, kde jsem se rozhodl natrvalo zůstat, uplatnitelné na trhu práce. Stoprocentně jsem věděl jen, co dělat nechci a VŠB-TUO splňovala vše, co jsem od VŠ očekával. Upřímně musím říct, že jsem vlastně pořádně netušil, jaké předměty budeme mít a netroufám si ani tvrdit, že bych byl pro strojařinu před nástupem zapálený. Vždycky mě ale zajímalo, jak věci fungují a v jádru je strojařina vlastně řemeslo. A to mi nějakým způsobem bylo vždy blízké.

Každý máme nějakou svou dětskou představu o svém povolání. Čím jste chtěl být vy jako malý? A čemu se vlastně skutečně, ve svém dospělém životě, profesně věnujete?

Myslím, že popelářem, ale taky profesionálním jezdcem MonsterTrucků. Pracuji jako konstruktér ve společnosti Paul Wurth a.s. a dodělávám na naší univerzitě Ph.D.

Vedle toho se věnujete folklóru. Pomáhá vám strojařina v tomhle koníčku/druhé práci?

Ono je to v mnohém podobné. Když se vyskytne problém, tak musí člověk nalézt příčinu, tu potažmo odstranit a přistoupit k řešení. Analytické myšlení, které jsem si odnesl ze školy a nutně ho každý den používám v práci je i v jiných oborech k nezaplacení, stejně jako dovednost přijmout svou chybu či nápad potažmo řešení, které je lepší než vaše. Pokud je to ku prospěchu věci není nutné si umanutě stát za svým. Vždycky je to o práci týmu a finálním výsledku.

Kdy přesně se ve vás zrodila myšlenka, že chcete pořádat folklorní festival?

Tak tuhle myšlenku nosím v hlavě od roku 2016. Kdy jsem byl podruhé na Erasmu v rumunské Timisoare a denně jsem chodil plavat na bazén. Tehdy jsem měl pauzu v kapele, souboru a spoustu volného času, protože tam jsem neměl své klasické koníčky a povinnosti. Někde v hlavě se mi zrodila myšlenka, že by to mohlo být fajn. Ostrava byla, je a vždy bude kosmopolitní město a mnozí to možná neví, ale funguje tu neskutečné množství folklorních souborů, kapel a spolků, které se svým kořenům věnují. Jediným problémem je, že se mezi sebou téměř neznají a ta komunita je řekněme roztržštěná. S naším festivalem máme ambice toto napravit, pospojovat tyhle "střípky" a při té příležitosti tohle vše představit na pódii také divákům - Ostravanům, ale i přespolním. Chceme obecně předvést hlavně to, co máme doma. Něco ve smyslu od místních pro místní, tedy vlastně pro všechny.

Jsou přípravy na festival náročné? Co je pro vás nejtěžší?

Pokud odpovím zcela upřímně tak ano, jsou. Člověk musí v hlavě nosit spoustu informací, termínů, nápadů a dalších věcí, ale naštěstí máme skvělý tým lidí, takže na to nejsem sám, vlastně mám někdy pocit, že kdybych do toho nezasahoval, fungovalo by to všechno ještě lépe. Pro mě osobně je nejtěžší,

nechat dělat ostatní to na čem jsme se dohodli. Nejradši bych dělal všechno sám, ale to bych si to mohl taky za týden hodit a určitě by to nebylo k ničemu. A druhou asi nejtěžší věcí je si najít každý den aspoň trochu času na realizaci toho, co jsme si s týmem domluvili.

Jak jste se vlastně dostal k folkloru? Vedli vás k němu rodiče odmalička?

Ano, k folkloru mě vedli od malička naši. Sami jsou vedoucími Folklorního souboru Šmykňa a tak byly lidové tradice, zvyky, folklór ať v hudbě či jiné podobě stále nějak poblíž a kolem. Nepamatuju si, že by mě to do toho vyloženě nutili, spíše to tak nějak vyplynulo a ani já nebo bratr jsme se tomu nikdy nijak nebránili.

Hru na cimbál jste si vybral sám, anebo vás k tomu také přivedli rodiče? Umíte hrát i na jiný hudební nástroj?

To je druhá věc, která tak nějak přirozeně plynula. Prostě to nějakým způsobem bylo dáno. Budeš cimbalistou a já se nebránil. I když přiznávám, že jako malému se mi nechtělo hlavně cvičit. Jak jsem byl větší, tak jsem samozřejmě přišel na chuť i jiným hudebním nástrojům. Postupně přibyla k cimbálu kytara, postupně také kontrabas a akordeon, a potom na škole jsem začal hrát ještě v bigbeatové kapele, a tak jsem byl nucen osvojit si baskytaru. Jak jsem se s věkem začal více zajímat i o tradičnější formy lidové hudby, tak mne zaujaly taky šestidírková píšťala, píšťalka koncovka a královna dechových nástrojů fujara. Dnes bych na nich toho už moc nezahrál, ale poctivým cvičením bych to určitě doběhl.

K folkloru se ale pojí i tanec. Jak to máte s tancem?

Na tuhle otázku vždycky odpovídám, že tancuju vždy jen v sebeobraně, ale vlastně to není pravda. K tanci jako ke každému pohybu mám velmi pozitivní vztah. Objektivně musím říct, že tancuju rád. Tancovat se dá všude a vždycky, sám, s partnerem ale i ve skupině. Jen se toho podle mě lidi zbytečně bojí. Je to společenská událost a tzv. šlapání zelí zvládne opravdu každý. Další přidanou hodnotou krom endorfinů je to, že k tanci potřebujete hudbu, která je na tom všem asi nejlepší.

Ještě zpátky k Ostravským dnům folkloru. Máte už připravený program? Na co se lidé mohou těšit?

V hrubém stříhu je program již na světě, ale myšlenka a nápad je věc jedna a samotná realizace věc druhá. Přece jen program tvoří hlavně účinkující, takže jej budeme postupně zveřejňovat a momentálně budeme spíše dělat tajnosti a tvořit napětí. Co prozradit můžu je, že by měl celý festival trvat 5 dnů a každý den bude jiný. Jeden festivalový den bude věnován široké veřejnosti, kde se budou moct zapojit přímo návštěvníci na různých workshopech a potom si také své dovednosti ověřit na svatomartinské lidové veselici.

<https://www.vsb.cz/magazin/cs/detail-novinky?reportId=45586>